

[Handelsministeren.]

skal Ministeren forhandle de Ting, som omhandles i Loven. Desuden bestemmes det i § 1, at Ministeren bemyndiges til efter Forhandling med det nævnte Rigsdagsudvalg indtil videre at fritage Nationalbanken for Forpligtelsen til at indløse de af Banken udstedte Sedler med Guld og til at købe Guld. Det er uomtvisteligt, at det indtil videre er nødvendigt at have en saadan Lovbestemmelse, thi saa længe vi ikke har stabiliseret Kronen, kan der selvfølgelig ikke være Tale om at give Adgang til at ombytte Sedler med Guld. Da vi for godt og vel et Aar siden saa os nødsaget til at fritage Nationalbanken for dens Forpligtelse til at udlevere Guld for de udstedte Pengesedler, nærrede vel de fleste det Haab, at det indenfor en forholdsvis kort Tid skulde blive muligt at faa et fast Pengevæsen tilvejebragt igen, men endnu, mere end et Aar efter Begivenhederne i September i Fjor, er Forholdene saa uklare, saa usikre, at ingen kan sige noget som helst afgjort om, hvornaar vi kan naa frem til den stabiliserede Kronekurs igen. Dette skyldes naturligvis først og fremmest den Omstændighed, at Danmark her maa handle under Hensyn til, hvorledes der handles i det Land, der i Fjor ved sine Beslutninger gjorde det umuligt for Danmark at blive ved Guldpariteten. Meget vilde jo i det hele taget have set anderledes og bedre ud for os, dersom vi ikke var blevet ramt af Begivenhederne i September i Fjor, da England opgav Guldpariteten for det engelske Pund.

§ 2 i Lovforslaget afviger heller ikke meget fra § 2 i den gældende Lov. De to første Stykker i Lovforslagets § 2 er enslydende med § 2 i Loven af 30. Maj 1932, der jo gælder indtil Udgangen af denne Maaned, og det tredje Stykke i Lovforslagets § 2 svarer til Bestemmelsen i Lovens § 3, 2det Stykke, 2det Punktum, i hvilket det hedder:

„Retningslinierne for den Valutapolitik, der skal føres i Lovens Gyldighedstid, fastsættes under det fornødne Hensyn til indre og ydre økonomiske Tilstande efter Forhandling mellem Nationalbanken, Ministeren for Handel og Industri og Rigsdagens Valutaudvalg.“

Denne Bestemmelse om, at der skal tages valutamæssige Hensyn til saavel indre som ydre økonomiske Tilstande, blev, som man vil erindre, indsat i den gældende Lov under Diskussionen i Foraaret om Valutakurserne. Bølgerne gik da højt her i Landet, og der blev fremsat mange be-

synderlige Udtalelser om den danske Kro- nes formentlige Værdi. Nu er dette nærmest Historie, og jeg kunde i og for sig godt have undladt at medtage Bestem- melsen i Lovforslaget, thi Valutapolitikken er jo nu fastlagt efter andre Regler, og i Øjeblikket har vi effektive Valutakurser i Danmark, Valutakurser, der fremkommer som Følge af Tilbud og Efterspørgsel efter den fremmede Valuta. Men Forholdene er alligevel højst usikre, og jeg skønner der- for ikke rettere end, at det er rimeligt at bevare Bestemmelsen, som jo er et Vidnes- byrd om, at man vil tage alle Forhold i Betragtning ved den Politik, der føres under Krisen, baade valutamæssigt og paa anden Maade.

De to første Stykker i § 2, der, som sagt, svarer til den gældende Lovs § 2, indeholder de Bestemmelser, der blev fast- lagt allerede i den første Valutalov, hvor- efter Nationalbanken maatte indgaa en særlig Overenskomst med Handelsministe- ren for at erholde den i § 1 nævnte Fri- tagelse for at indløse de af Nationalbanken udstedte Pengesedler med Guld.

Lovforslagets §§ 3 og 4 er nye Para- graffer. Deres Indhold afviger ogsaa paa væsentlige Punkter fra hidtil gældende Be- stemmelser i Valutalovgivningen. § 3, 1ste Stykke, lyder saaledes:

„Ministeren for Handel og Industri bemyndiges til efter Forhandling med det i § 1 nævnte Udvalg og med Hoved- organisationerne for dansk Erhvervsliv at træffe en Ordning med Importørerne angaaende Indførselen af Varer, hvis Ind- førsel er af Betydning for Opretholdelsen af Landets Handels- og Betalingsbalance, ligesom Ministeren i det Omfang, dette herefter skønnes nødvendigt til Værn for den danske Valuta, bemyndiges til efter Forhandling med Udvalget, de paagæl- dende Organisationer og Nationalbanken at give nærmere Forskrifter angaaende Indførselen fra Udlandet af Varer og Værdipapirer (herunder Kuponer) samt at centralisere Indkøbet af enkelte, sær- ligt vigtige Varer.“

Det nye i § 3 er, at Hovedorgani- sationerne for dansk Erhvervsliv skal tages med paa Raad, naar Foranstaltninger skal træffes for at opretholde Landets Handels- og Betalingsbalance. Nu er det imidlertid ingenlunde saaledes, at dette ikke er sket tid- ligere, men der har ikke været nogen positiv Bestemmelse derom i Loven. Jeg ønsker nu, at det udtrykkeligt fastslaaes i Loven, at Hovedorganisationerne skal høres, og det er mit Haab, at de ogsaa nu er vil-